

VẬN DỤNG TƯ TƯỞNG HỒ CHÍ MINH VỀ SỰ LÃNH ĐẠO CỦA ĐẢNG TRONG PHÒNG, CHỐNG THAM NHŨNG, LÃNG PHÍ, TIÊU CỰC Ở NƯỚC TA HIỆN NAY

NGUYỄN VĂN PHƯƠNG (*)

Tóm tắt: Trong suốt cuộc đời tận hiến cho cách mạng Việt Nam, Chủ tịch Hồ Chí Minh luôn đặc biệt quan tâm đến vấn đề phòng, chống tham nhũng, lãng phí, tiêu cực. Người coi tệ tham nhũng là căn bệnh nguy hiểm, là kẻ thù của Nhân dân, của cách mạng và giải pháp căn cốt để đẩy lùi tham nhũng là phải tăng cường vai trò lãnh đạo của Đảng. Vận dụng tư tưởng Hồ Chí Minh về tăng cường sự lãnh đạo của Đảng trong công tác phòng, chống tham nhũng có ý nghĩa vô cùng quan trọng trong phòng, chống tham nhũng, lãng phí, tiêu cực ở nước ta hiện nay.

Từ khóa: Đảng lãnh đạo; phòng, chống tham nhũng, tiêu cực; tư tưởng Hồ Chí Minh.

Abstract: Throughout his life of devotion to the Vietnamese revolution, President Ho Chi Minh always paid special attention to the issue of preventing and combating against corruption and negative phenomenon. He considered corruption as a dangerous disease, an enemy of the People and the revolution, and that the fundamental solution to combat against corruption is to strengthen the leadership role of the Party. Applying Ho Chi Minh thought on strengthening the Party's leadership in the operation of preventing and combating against corruption is an extremely important task in preventing and combating against corruption, wasteful practices and negative phenomenon in our country.

Keywords: Party leadership; preventing and combating against corruption and negative phenomenon; Ho Chi Minh thought.

Ngày nhận bài: 19/8/2024

Ngày biên tập: 26/9/2024

Ngày duyệt đăng: 18/11/2024

1. Tư tưởng Hồ Chí Minh về sự lãnh đạo của Đảng trong phòng, chống tham nhũng, lãng phí

Chủ tịch Hồ Chí Minh đã sớm nhận thấy những nguy hại của tệ tham nhũng, lãng phí. Theo Người, tham nhũng là một trong những nguy cơ ảnh hưởng trực tiếp đến năng lực lãnh đạo, sức chiến đấu và khả năng cầm quyền của Đảng, đe dọa đến sự tồn vong của Đảng và chế độ. Sinh thời, Người không trực tiếp đưa ra định nghĩa về tham nhũng và cũng ít khi dùng cụm từ “tham nhũng” (Người thường gọi là “tham ô”). Nhưng hai cụm từ “tham ô” và “tham nhũng” trong tư tưởng của Người đều chỉ việc “lấy của công dùng vào

việc tư”⁽¹⁾. Trong đó, “của công” chính là tài sản của Nhân dân, do Nhân dân đóng góp để phục vụ mục tiêu giải phóng dân tộc, xây dựng đất nước. Bất cứ hành vi nào lấy “của công” làm “của tư” cũng đều bị coi là hành vi tham nhũng. Người luôn coi tham nhũng là một trong ba kẻ thù nguy hiểm nhất, gây cản trở sự phát triển của cách mạng. Người nhấn mạnh: “Tham ô là hành động xấu xa nhất, tội lỗi, đê tiện nhất trong xã hội. Tham ô là trộm cắp của công, chiếm của công làm của tư. Nó làm hại đến sự nghiệp xây dựng nước nhà; hại đến công việc cải thiện đời sống của nhân dân; hại đến đạo đức cách mạng của người cán bộ và công nhân”⁽²⁾. Do vậy, Người khẳng định: “Tham ô, lãng phí và bệnh quan liêu là kẻ thù của Nhân dân, của bộ đội và

(*) ThS; Học viện Chính trị quốc gia Hồ Chí Minh

của chính phủ”⁽³⁾. Tham nhũng nguy hiểm vì nó là thứ giặc ở trong lòng, nó ẩn nấp bên trong mỗi cán bộ, đảng viên nên rất khó phát hiện và phòng, chống. Người lý giải: “vì nó không mang gươm, mang súng mà nó nằm trong các tổ chức của ta, để làm hỏng mọi việc của ta”⁽⁴⁾.

Theo Chủ tịch Hồ Chí Minh, để phòng, chống tham nhũng (PCTN) ngoài việc phải tiêu diệt tận gốc chủ nghĩa cá nhân; phòng, chống bệnh quan liêu và bồi dưỡng đạo đức cách mạng cho đội ngũ cán bộ, đảng viên... đòi hỏi phải tăng cường sự lãnh đạo của Đảng. Đây là biện pháp quan trọng hàng đầu, quyết định đến hiệu quả công tác PCTN. Bởi theo Người: “Chống tham ô, lãng phí và bệnh quan liêu cũng quan trọng và cần kíp như việc đánh giặc trên mặt trận. Đây là mặt trận tư tưởng và chính trị. Cũng như ở các mặt trận khác, muốn thắng ở mặt trận này, ắt phải có chuẩn bị, kế hoạch, tổ chức, ắt phải có lãnh đạo và trung kiên”⁽⁵⁾. Đây không chỉ là một biện pháp quan trọng hàng đầu để đẩy lùi căn bệnh tham nhũng ra khỏi bộ máy công quyền mà còn thể hiện trách nhiệm của Đảng trước Tổ quốc và Nhân dân. Qua đó, cũng khẳng định vị thế, uy tín, vai trò lãnh đạo của Đảng đối với sự nghiệp cách mạng.

Những nội dung cơ bản về tăng cường sự lãnh đạo của Đảng đối với công tác PCTN trong tư tưởng Hồ Chí Minh bao gồm:

Một là, lãnh đạo công tác tuyên truyền, giáo dục với thực thi pháp luật, kỷ luật.

Chủ tịch Hồ Chí Minh nhấn mạnh: “Trong phong trào chống tham ô, lãng phí, quan liêu, giáo dục là chính, trừng phạt là phụ”⁽⁶⁾. Việc tuyên truyền, giáo dục cần được đặc biệt coi trọng, làm cho cán bộ, đảng viên hiểu được những tác hại của tham nhũng, từ đó có tư tưởng, hành động đúng để PCTN. Tuy nhiên, không mặc định lúc nào cũng sử dụng biện pháp, tuyên truyền giáo dục, khi cần thiết, đối với những kẻ đã biến chất, suy thoái về tư tưởng, đạo đức, không biết ăn năn hối cải, cố tình đặc tư, đặc lợi, chiếm đoạt tài sản của Nhà nước, của Nhân dân, phá hoại sự nghiệp cách mạng thì phải nghiêm khắc trừng trị theo đúng kỷ luật Đảng, pháp luật Nhà nước để răn đe, làm gương.

Hai là, lãnh đạo nâng cao chất lượng công tác kiểm tra, giám sát, kiểm soát quyền lực.

Trong điều kiện Đảng cầm quyền, vấn đề kiểm tra, kiểm soát quyền lực theo Chủ tịch Hồ Chí Minh là rất quan trọng. Bởi vì, “cán bộ các cơ quan, các đoàn thể, cấp cao thì quyền to, cấp thấp thì quyền nhỏ. Dù to hay nhỏ, có quyền mà thiếu lương tâm là có dịp đục khoét, có dịp ăn của đút”⁽⁷⁾. Chủ tịch Hồ Chí Minh chỉ rõ: “Chín phần mười khuyết điểm trong công việc của chúng ta là vì thiếu sự kiểm tra”, vì vậy “muốn kiểm soát có kết quả tốt, phải có hai điều: một là, việc kiểm soát phải có hệ thống, phải thường làm. Hai là, người đi kiểm soát phải là những người rất có uy tín”⁽⁸⁾. Theo Chủ tịch Hồ Chí Minh, để kiểm soát quyền lực thì việc lựa chọn cán bộ phụ trách kiểm tra, giám sát là vấn đề then chốt. Cán bộ làm công tác kiểm tra, giám sát phải trên tinh thần “dĩ công vi thượng”, phải có tinh thần “lo trước thiên hạ, vui sau thiên hạ” và “ít lòng tham muốn vật chất”. Trong đó, Người cho rằng: “Người lãnh đạo phải tự mình làm việc kiểm tra, mới đủ kinh nghiệm và oai tín. Người lãnh đạo cần phải có một nhóm cán bộ nhiều kinh nghiệm và giàu năng lực để giúp mình đi kiểm tra”⁽⁹⁾. Mục đích của việc kiểm tra, kiểm soát quyền lực không chỉ ngăn chặn tham nhũng từ sớm, từ xa mà còn “để giúp họ rút kinh nghiệm, sửa chữa khuyết điểm, phát triển ưu điểm”⁽¹⁰⁾. Muốn hoàn thành nhiệm vụ kiểm tra, kiểm soát phải chống quan liêu, phải sâu sát thực tiễn, đi, đến tận nơi.

Hai là, lãnh đạo việc tự phê bình và phê bình.

Tự phê bình và phê bình là quy luật phát triển của Đảng ta, là phương pháp để giáo dục, rèn luyện đảng viên, là vũ khí sắc bén để ngăn chặn suy thoái tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống. Qua đó, góp phần ngăn chặn, tiến tới đẩy lùi tệ nạn tham nhũng trong cán bộ, đảng viên. Chủ tịch Hồ Chí Minh nêu rõ: “Tất cả mọi người đều phải trông thấy ai sai thì phê bình. Phê bình để sửa chữa, để tiến bộ. Không phê bình là tự làm mất quyền dân chủ”⁽¹¹⁾. Theo Người, tự phê bình và phê bình phải được tiến hành thường xuyên, phải tạo thành phong trào rộng rãi để chống lại tham nhũng. Chủ tịch Hồ Chí Minh lưu ý tự phê bình và phê bình phải thành thật, không được

“giấu bệnh, sợ thuốc”, phải trung thực, không “đặt điều”, “không thêm bớt”, không nên “ít thít ra nhiều”, không nên nói việc nhỏ bỏ việc lớn, nói việc cũ quên việc mới. Đặc biệt, tự phê bình và phê bình “phải có tình đồng chí thương yêu lẫn nhau”, tất cả phấn đấu cho mục tiêu, lý tưởng của Đảng.

Ba là, lãnh đạo xây dựng, hoàn thiện cơ chế phòng, chống tham nhũng.

Trên cương vị người đứng đầu Đảng, Nhà nước, Chính phủ, Người đặc biệt chú trọng xây dựng, ban hành các sắc lệnh để PCTN hiệu quả. Cụ thể: ngày 26/01/1946, Chủ tịch Hồ Chí Minh đã ban hành Quốc lệnh quy định cụ thể 10 điều thưởng và 10 điều phạt, đây là văn bản khen thưởng và xử phạt đầu tiên của nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa với mục đích để quân và dân biết rõ những điều nên tránh, những việc nên làm, trong đó Điều phạt thứ 8 đã quy định: Trộm cắp của công sẽ bị xử tử. Sắc lệnh số 64-SL ngày 23/11/1946 về việc thành lập Ban Thanh tra đặc biệt; Sắc lệnh số 138B-SL ngày 18/12/1949 về tổ chức Thanh tra Chính phủ đã quy định rõ thêm chức năng thanh tra cả Ủy ban Kháng chiến - Hành chính và viên chức về phương diện liêm khiết.

Bốn là, lãnh đạo phát huy sức mạnh của quần chúng nhân dân để phòng, chống tham nhũng, lãng phí.

Chủ tịch Hồ Chí Minh khẳng định: “Để mười lần không dân cũng chịu. Khó trăm lần dân liệu cũng xong”⁽¹²⁾. Phòng, chống tham nhũng, lãng phí là việc làm vô cùng khó, vậy nên: “Phong trào chống tham ô, lãng phí, quan liêu ắt phải dựa vào lực lượng quần chúng thì mới thành công”⁽¹³⁾. Sức mạnh của quần chúng nhân dân là vô địch, bất kỳ hành vi tham nhũng nào, dù tinh vi đến đâu cũng không thể che mắt Nhân dân, và “Quần chúng tham gia càng đông, thành công càng đầy đủ, mau chóng”⁽¹⁴⁾. Theo Chủ tịch Hồ Chí Minh: “Phải phát động tư tưởng của quần chúng làm cho quần chúng khinh ghét tệ tham ô, lãng phí, quan liêu; biển hàng ức, hàng triệu con mắt, lỗ tai cảnh giác của quần chúng thành những ngọn đèn pha soi sáng khắp mọi nơi, không để cho tệ tham ô, lãng phí, quan liêu còn chỗ ẩn nấp. Với sự

chỉ đạo chặt chẽ của Trung ương, với quyết tâm của cán bộ và sự hăng hái tham gia của quần chúng, cuộc vận động này nhất định sẽ có kết quả tốt”⁽¹⁵⁾.

Năm là, lãnh đạo công tác tự tu dưỡng, rèn luyện đạo đức cách mạng của đội ngũ cán bộ, đảng viên.

Để không mắc căn bệnh nguy hiểm này, Chủ tịch Hồ Chí Minh cho rằng: “Phải khai hội đủ mặt mọi người trong cơ quan, đơn vị, trường học”⁽¹⁶⁾. Cán bộ, đảng viên phải nhận thức thấu đáo về tham nhũng, biện pháp tốt nhất tránh xa căn bệnh này là tích cực tu dưỡng, rèn luyện đạo đức cách mạng. Người đã nhiều lần cảnh báo tác hại của sự suy thoái đạo đức: “Chẳng những không làm tròn nhiệm vụ của người cán bộ, mà còn không làm tròn bổn phận của người công dân; đã đặt lợi ích riêng của cá nhân lên trên lợi ích chung của Nhà nước”⁽¹⁷⁾, và căn dặn: “Trước mặt quần chúng, không phải ta cứ viết lên trán chữ “cộng sản” mà ta được họ yêu mến. Quần chúng chỉ quý mến những người có tư cách, đạo đức. Muốn hướng dẫn Nhân dân, mình phải làm mực thước cho người ta bắt chước”⁽¹⁸⁾.

2. Tăng cường sự lãnh đạo của Đảng đối với công tác phòng, chống tham nhũng, lãng phí, tiêu cực trong giai đoạn hiện nay

Trên cơ sở kiên định và vận dụng sáng tạo tư tưởng Hồ Chí Minh về PCTN, trong quá trình lãnh đạo cách mạng, Đảng ta đã sớm nhận thức và nhìn nhận rõ hơn về những tác hại to lớn, tiềm ẩn, khôn lường của nạn tham nhũng. Trong nhận thức và thực tiễn, Đảng ta luôn xác định tham nhũng là một trong những nguy cơ đe dọa đến vai trò lãnh đạo, khả năng cầm quyền và sự tồn vong của Đảng, cũng như chế độ. Chủ trương tăng cường sự lãnh đạo của Đảng đối với công tác PCTN được Đảng ta đưa ra từ Hội nghị Trung ương 3 khóa X; Kết luận số 10-KL/TW ngày 26/12/2016 của Bộ Chính trị về việc tiếp tục thực hiện Nghị quyết Hội nghị Trung ương 3 khóa X về tăng cường sự lãnh đạo của Đảng đối với công tác PCTN, lãng phí; Kết luận số 12-KL/TW ngày 06/4/2022 của Bộ Chính trị về tiếp tục tăng cường sự lãnh đạo của Đảng đối với công tác PCTN. Đặc biệt, Nghị quyết Đại hội ĐBTQ lần thứ XIII của Đảng khẳng

định tinh thần: “Kiên quyết, kiên trì đấu tranh ngăn chặn, đẩy lùi tham nhũng, lãng phí với quyết tâm chính trị cao hơn, hành động mạnh mẽ hơn và hiệu quả hơn”⁽¹⁹⁾. Gần đây nhất, Tổng Bí thư Tô Lâm đã có bài viết quan trọng với tiêu đề “Chống lãng phí”, được dư luận xã hội và Nhân dân đánh giá rất cao; tiếp đó, Ban Chỉ đạo Trung ương về phòng, chống tham nhũng, tiêu cực được bổ sung nhiệm vụ mới về phòng, chống lãng phí. Thực tế cho thấy, Đảng ta đã vận dụng, phát triển tư tưởng Hồ Chí Minh về PCTN ngày càng sáng tạo, khoa học. Vì vậy, công cuộc PCTN, lãng phí, tiêu cực ngày càng đi vào chiều sâu, thiết thực, hiệu quả.

Tuy nhiên, công tác PCTN, lãng phí, tiêu cực thời gian qua vẫn còn nhiều hạn chế, như: công tác tuyên truyền, giáo dục, xây dựng văn hóa không tham nhũng chưa được quan tâm đúng mức; cơ chế, chính sách, pháp luật vẫn còn bất cập; tình trạng suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống của một bộ phận cán bộ, đảng viên chưa được đẩy lùi. Tình trạng tham nhũng, lãng phí vẫn có diễn biến phức tạp, xảy ra ở nhiều ngành, nhiều cấp, nhiều lĩnh vực với phạm vi rộng, tính chất ngày càng tinh vi, gây hậu quả xấu về nhiều mặt... và đó là một trong những nguy cơ lớn đe dọa vai trò lãnh đạo và sức chiến đấu của Đảng.

Trong thời gian tới, để quán triệt, vận dụng sáng tạo, hiệu quả tư tưởng Hồ Chí Minh về tăng cường sự lãnh đạo của Đảng đối với công tác PCTN, lãng phí, tiêu cực cần tập trung thực hiện tốt một số giải pháp cơ bản sau:

Một là, nâng cao chất lượng công tác cán bộ. Trong thời gian tới, cấp ủy đảng các cấp khi tiến hành công tác cán bộ phải bảo đảm dân chủ, công tâm, khách quan, công khai, minh bạch, đúng nguyên tắc, đúng quy trình. Do vậy, để PCTN, lãng phí, tiêu cực hiệu quả, điều cốt yếu là phải gắn với phòng, chống suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống trong cán bộ, đảng viên. Phòng, chống suy thoái chính là một trong những biện pháp ngăn chặn từ sớm, từ xa mầm mống của tham nhũng, lãng phí, tiêu cực. Ngoài ra, phải chú trọng làm tốt công

tác luân chuyển, điều động, bổ nhiệm cán bộ; kịp thời thay thế những cán bộ không đủ phẩm chất, năng lực, uy tín thấp.

Hai là, đẩy mạnh công tác tuyên truyền, giáo dục kết hợp với tăng cường kỷ luật, kỷ cương. Giải pháp này cần lấy giáo dục là nền tảng, là cơ sở để cảm hóa con người; thông qua giáo dục làm cho cán bộ, đảng viên, quần chúng thấy rõ bản chất của tham nhũng, lãng phí, tiêu cực và những nguy cơ hại không chỉ làm cho cán bộ, đảng viên đánh mất tư cách, danh dự mà còn làm giảm thanh danh, uy tín, vị thế, vai trò của Đảng. Cách thức tuyên truyền, giáo dục, thuyết phục hiệu quả nhất là thông qua việc nêu gương của cán bộ, đảng viên; cấp trên nêu gương cho cấp dưới, cán bộ, đảng viên làm gương trước Nhân dân. Xem trọng giáo dục nhưng không thể xem nhẹ việc duy trì kỷ luật, kỷ cương, phát hiện sớm, xử lý nghiêm các vụ việc, vụ án tham nhũng, lãng phí, tiêu cực. Tiến hành đồng bộ giữa kỷ luật Đảng, kỷ luật hành chính của Nhà nước, đoàn thể và xử lý hình sự. Kỷ luật của Đảng phải đi trước mở đường, là tiền đề để xử lý vi phạm hành chính, xử lý hình sự. Khi có vụ việc thì phải xác minh làm rõ, tích cực, khẩn trương, kịp thời; làm rõ đến đâu xử lý đến đó, bất kể người đó là ai; căn cứ vào tính chất, mức độ vi phạm, thái độ ăn năn để xử lý; khi đã có dấu hiệu tội phạm phải khởi tố, điều tra; đã kết luận có hành vi phạm tội thì phải truy tố theo quy định của pháp luật.

Ba là, xây dựng và hoàn thiện cơ chế, chính sách phòng, chống tham nhũng, lãng phí, tiêu cực. Phải thường xuyên rà soát, bổ sung thể chế phòng ngừa tham nhũng, nhất là cơ chế kiểm soát quyền lực bảo đảm dân chủ, công khai, minh bạch. Hoàn thiện các quy định và chế tài xử lý đối với tổ chức đảng, cán bộ, đảng viên suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống. Hoàn thiện cơ chế giám sát của cơ quan, đại biểu dân cử, Mặt trận Tổ quốc, các đoàn thể nhân dân và Nhân dân đối với công tác PCTN, lãng phí, tiêu cực. Xây dựng cơ chế bảo vệ, khuyến khích người dân phản ánh, tố giác cán bộ, đảng viên tham nhũng, lãng phí. Quan tâm, lãnh đạo việc hoàn thiện pháp luật về đạo đức

công vụ; xây dựng hướng dẫn khung các bộ quy tắc ứng xử PCTN, tiêu cực; xây dựng các biện pháp bảo đảm thực hiện quy tắc ứng xử, quy tắc đạo đức nghề nghiệp; đi sâu nghiên cứu, thiết lập, cụ thể hóa cơ chế phòng ngừa chặt chẽ để “không thể tham nhũng”.

Bốn là, lãnh đạo công tác kiểm tra, giám sát, kiểm soát quyền lực. Bên cạnh việc kiểm tra, giám sát thường xuyên, cần tiến hành kiểm tra đột xuất, nhất là kiểm tra việc kê khai tài sản, thu nhập cá nhân; đối tượng kiểm tra, giám sát tập trung vào cán bộ có chức vụ, quyền hạn, công tác ở những nơi dễ phát sinh tham nhũng; yêu cầu khi tiến hành công tác này phải khách quan, công tâm, “đĩ công vi thượng”, tiến hành chủ động, kịp thời, không bỏ sót hành vi tham nhũng, bất kể người đó là ai; xây dựng văn hóa liêm, chính cho đội ngũ làm công tác kiểm tra, giám sát, chống tham nhũng, lãng phí, tiêu cực từ ngay trong chính cơ quan và đội ngũ cán bộ làm công tác này.

Năm là, nâng cao chất lượng tự phê bình và phê bình. Đây là phương pháp hiệu quả để giáo dục, rèn luyện đảng viên; uốn nắn những lệch lạc trong nhận thức, hành động; ngăn chặn suy thoái tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống góp phần chống chủ nghĩa cá nhân, đẩy lùi nạn tham nhũng, lãng phí. Cấp ủy, tổ chức đảng cần lãnh đạo, chỉ đạo, hướng dẫn đảng viên nghiên cứu, học tập để hiểu đầy đủ, sâu sắc nội dung ý nghĩa của việc phê bình và tự phê bình trong Đảng, giúp đỡ đảng viên nâng cao bản lĩnh chính trị trong sinh hoạt Đảng, trong đấu tranh chống các biểu hiện thoái hóa, biến chất, đồng thời tạo cho cán bộ, đảng viên có ý thức, nghiêm túc trong tự phê bình và phê bình.

Sáu là, kiểm soát có hiệu quả tài sản, thu nhập của cán bộ, đảng viên, nhất là những người có chức vụ, quyền hạn. Thực hiện nghiêm các quy định về công khai, minh bạch, trách nhiệm giải trình bảo đảm kiểm soát có hiệu quả tài sản, thu nhập, nhất là các nội dung về quản lý bản kê khai; kiểm tra, giám sát, xác minh việc kê khai; trách nhiệm giải trình việc tăng, giảm tài sản, những khoản chi tiêu, giao dịch của bản thân, gia đình, vợ con có giá trị lớn. Kiên quyết xử lý nghiêm

các trường hợp gian dối, thiếu trung thực, thu nhập bất minh, bất chính, không rõ ràng về tài sản, thu nhập cá nhân.

Bảy là, phát huy sức mạnh tổng hợp trong phòng, chống tham nhũng, lãng phí, tiêu cực. Đảng phải nâng cao vai trò, trách nhiệm của cơ quan, đại biểu dân cử, Mặt trận Tổ quốc Việt Nam và các tổ chức chính trị - xã hội, báo chí và Nhân dân trong đấu tranh PCTN, lãng phí, tiêu cực. Theo đó, đẩy mạnh công tác tuyên truyền trong hệ thống chính trị và toàn xã hội để tạo sự thống nhất cao về nhận thức của mọi tập thể, cá nhân về tầm quan trọng to lớn của cuộc đấu tranh này. Công tác tuyên truyền phải hết sức phong phú về mặt nội dung, đa dạng về mặt hình thức, sáng tạo trong cách làm, phải tạo được sự đồng thuận cao trong xã hội, lên án mạnh mẽ, bài trừ hành vi tham nhũng. Biến quyết tâm chính trị cao của Đảng thành quyết tâm và hành động cụ thể của cả hệ thống chính trị và toàn xã hội. Các cơ quan thông tấn, báo chí cần tích cực vào cuộc, đồng hành cùng Đảng, Nhà nước và các cơ quan chức năng trong PCTN, lãng phí, tiêu cực; tích cực đấu tranh phản bác những luận điệu sai trái, xuyên tạc của các thế lực thù địch đối với công tác rất quan trọng này trong tình hình mới./.

Ghi chú:

(1) Hồ Chí Minh, *Toàn tập*, tập 4, Nxb CTQG-ST, H.2011, tr.65.

(2) Hồ Chí Minh, *Toàn tập*, tập 14, Sdd, tr.141.

(3), (4), (5), (6), (13), (14), (16) Hồ Chí Minh, *Toàn tập*, tập 7, Sdd, tr.357, tr.357, tr.358, tr.361, tr.362, tr.362, tr.358.

(7), (18) Hồ Chí Minh, *Toàn tập*, tập 6, Sdd, tr.127, tr.16.

(8), (9), (10) Hồ Chí Minh, *Toàn tập*, tập 5, Sdd, tr.327, tr.637, tr.316.

(11), (12) Hồ Chí Minh, *Toàn tập*, tập 15, Sdd, tr.280, tr.280.

(15) Hồ Chí Minh, *Toàn tập*, tập 13, Sdd, tr.419.

(17) Hồ Chí Minh, *Toàn tập*, tập 9, Sdd, tr.314.

(19) Đảng Cộng sản Việt Nam, *Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XIII*, tập II, Nxb CTQG-ST, H.2011, tr.250.